

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnistvu prejeman:
celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Izhaja vank dan svojo izredno modeljo in pravilno.
Inserat velja: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Parle in zahvala vrsta 16 vin. Poslano vrsta 20 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pisma naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 83.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo:

celo leto K 30—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 35—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju) levo, telefon št. 34.

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravnistvo (spodaj, dvorišče levo), Knafljeva ulica: št. 5 telefon št. 83.

Damoklejev meč.

Dunaj, 18. novembra.

Avstrijsko - srbski konflikt se je v zadnjih dneh poostil, da je smatrati položaj za velevredni. Ni mogoče skrivati in tajiti resnice in treba je odkrito povedati: razmere so postale tako resne, da se moramo pripraviti na vse eventualnosti. Avstrijsko-srbska vojska ni več fantastičen sen razvnetih in vsakemu treznemu razmišljanju nedostopnih šovinistov to in onkraj Save, temveč resna nevarnost, ki visi kakor Damoklejev meč nad obema državama, ter grozi s svojimi strašnimi, nedozirnimi posledicami.

Z mrzlično, trepetajočo nestrpnostjo pričakujemo zlasti mi Jugoslovani odločitve, ki mora pasti v najbližjih dneh. Vojska udara in nas s podvojeno krutostjo, mir nas navda s podvojeno radostjo . . .

»Avtonomija Albanije«, »nikakega srbskega pristana ob Adriji«, — tako se glasi avstrijsko stališče. Srbski program je obema zahtevama diametralno nasproten.

Dunajski kabinet upa na podporo rimskega in berlinskega kabineta. Res je, da sta se Nemčija in Italija izrekli za avstrijsko stališče, toda ravnotako je res, da ste obljubili diplomatsko podporo, nikakor pa tudi vojaško. Nemčija in Italija bi v slučaju vojske sodelovali z našo monarhijo le, če nastopi casus foederis, torej v bistvu le takrat, kadar bi prišlo do vojnega konflikta med Avstrijo in Rusijo in bi bila Avstrija napadena.

Srbija računa na podporo balkanske zveze. Treba poudariti, da je tudi tukaj podoben slučaj, kakor zgoraj. Balkanska zveza podpira srbsko zahtevo po pristanišču ob Jadranskem morju, je z njo diplomatsko solidarna. Ali tudi vojaško, in v kateri meri, v katerem obsegu, to je tajnost zvezne pogodbe, ki je ne poznamo. Zatrjuje se na eni strani, da Srbija ne more računati z bolgarsko in grško armado, na drugi strani pa se poudarja nasprotno in baš popoldne smo brzojavili interesantno sporočilo nemškega žurnalista Gottsberga, ki odločno veruje v vojno solidarnost balkanske zveze.

Neoporečno je, opaziti pri avstrijskih in srbskih zaveznikih resno stremeljenje, da se doseže med Avstri-

jo in Srbijo kompromis. Bilo je objavljenih že več takih kompromisnih formul in zdlo se je par dni, da ni mogoče rešiti vsa sporna vprašanja prijateljskim potom.

Toda pojavile so se silne komplikacije. Tripelententa, ki je, začetkom dozdnevno sama neinteresirana, kazala mnogo dobre volje, pospešiti sporazum med Avstrijo in Srbijo, ter se pri tem bližala bolj dunajskim kakor belgrajskim nazorom, je svojo politiko izpremenila. Že pred več kakor enim tednom je angleški premijer Asquith naenkrat naznanil, da je treba vse konflikte, ki bi se pri likvidaciji Turčije pojavili, poravnati v sporazumu s celo Evropo, skoraj nato je tripelententa izjavila, da Evropa ne more pripustiti nikakih posebnih dogovorov, ki bi eni ali drugi državi koncedirali politične ali gospodarske privilegije, in ko so dunajski listi, njim na čelu oficijozna »Wiener Allgemeine Zeitung« le preveč ostentativno poudarili, da odobrava tripelententa stališče dunajskega kabineta, ter da je zlasti Rusija v Belgradu prav ostro svarila, je napisala petersburška oficijozna »Rosija« kratko, ali pomembno noto: Rusija ne bo postopala tako, kakor se zdi drugim, temveč tako, kakor to odgovarja ruskim interesom.

Tripelententa in trozveza sta torej že razdeljeni v dva tabora, ki si glede naziranja na balkanski položaj vedno ostreje nasprotujeta.

Afera konzulov Prochaska v Prizrenu in Tahija v Mitroviči, je položaj še bolj komplicirala. Pokaralo se je sicer že, da so te zadeve zlorabili gotovi krogi k najbrezvestnejšemu hujskanju, toda zdi se, da tudi postopanje srbskih oblasti ni bilo popolnoma korektno, ali vsaj ne politično previdno. Prochasko in Tahija je proglasila v tem resnem času za častni zadevi monarhije. Kaj pomenijo take internacionalne častne zadeve, to nam kaže francoska ekspedicijska v Tunisu. Bej se je dotaknil francoskega zastopnika s pahljačo in Francija je izjavila, da smatra to za kršenje svoje časti . . .

Poslanik Ugrom do danes nima na svojo demaršo odgovora. Dva dni se posvetojuje srbski ministrski svet, ne da bi se mogel odločiti. Toda ni dvomiti, kakšen odgovor dobi grof Berchtold. Ministrski predsednik Pašić je zopet izjavil: Če nas stane življenje — mi moramo ob Adriji.

Ako se srbski državniki odločijo odgovoriti poslaniku Ugromu z rezim »Ne!« — potem stojimo na pragu velikih in žalostnih dogodkov.

Vojna na Balkanu.

S Črne gore.

(Od našega posebnega poročevalca.)

Cetinje, 15. novembra.

Skader v rimskih časih. Že leta 168. pred Kristovim rojstvom omenja Livij Skadro, utrjeno in težko pristopno prestolnico ilirskega kralja Genzija, današnji Skader, ki leži na Bojani in Drinu pod Tarabošem v dobro obdelani in rodovitni dolini. To staro mesto, eno od najstarejših na vsem balkanskem polotoku, je bilo že tedaj velikega političnega in gospodarskega pomena: bilo je žitnica vseh sosednih predelov, izteče v plodni in vode bogati dolini, v njej, ki se tako zelo razlikuje po svoji obsežnosti od krševitih in neplodnih krajev svoje okolice. Dobra zveza po plovnih Bojani z morjem je povzdignila še bolj ekonomski pomen tega zemljišča in napravila njegovo središče za najvažnejšo točko. Radi tega je umevno, da so Rimljani že zelo zgodaj posvečali posebno pozornost Skadru in da so ga omenjevali leta 168. tudi zavzeči. Tudi v rimski dobi je bil Skader jako važno mesto. Za časa cesarja Dioklecijana je bil glavno mesto provincije Prevalitane, a je pozneje pri delitvi cesarstva pripadel Bizancu.

Število in razdelitev prebivalstva v Skadru po verah. Skader šteje po precej zanesljivih vesteh okoli 35.000 prebivalcev, od katerih je 20.000 mohamedancev, 12—14.000 katoličanov in 1500—2000 pravoslavci. Ako navajajo uradna poročila, da je v Skadru 60.000 ljudi, je v tem številu obsežno tudi vojaštvo. Skaderska posadka bi štela tedaj 25.000 mož.

Trgovski pomen Skadra. Trgovski pomen Skadra je silno padel, ker ga je Turška popolnoma zamenjala. Ceste iz Skadra v notranjost so zelo slabe in zapuščene. O železnici, ki bi vezala mesto z Meduo ali Lješem ali Barom, seveda ni govora. Brodarstvo, ki bi mesto zopet lahko povzdignilo, je še v novojih, in

ker ni Bojana regulirana, se le s težavo razvija. Toda pričakovati je, da se bo novim gospodarjem Skadra posrečilo popraviti zamujeno in dati temu tržišču ono važnost, ki mu gre po njegovi prirodni legi.

Zavzetje višine Golemi nad Skadrom. Že včeraj smo poročali temno vest, da se bje blizu Skadra ljuta bitka med Črnogorci na eni in Turki in bašibozuki na drugi strani. Kraja, kjer se bje bitka, ni nihče znal, pač pa se je »vedelo« za jakost nasprotne vojske. Danes na večer je prišlo malo svitlobe: prišlo je kratko poročilo, da je črnogorska vojska zavzela Golemi, višino velikega strategičnega pomena severno nad Skadrom. Za enkrat manjkajo še vsi podrobnejši podatki. Popoldne se je raznesla vesela vest po Cetinju, da je padel Skader v črnogorske roke. Seveda potrdila se ta vest ni in sedaj na večer je jasno, da je bila v zvezi z zavzetjem višine Golemi. Zanimiva je taktika Črnogorcev: med tem ko glavna sila oblega Taraboš in Skader, zavzemajo manjši oddelki vse važnejše pozicije nad in pod Skadrom, tako da je veriga, ki oklepa Skader, vedno močnejša.

Dopis z bojišča na Zeti. (Po »Cetinjskem Vestniku«.) Najjužnejši del črnogorske vojske, ki je operirala od Dečica do Skaderskega jezera sta tvorila dva zetska bataljona t. j. dolinozetski in lješkopolski (še neki bataljoni iz notranjosti so bili rezerva imenovanimi dvema). Naloga imenovanih dveh bataljonov je bila, da kot pehota neposredno delujeta pri osvojenju turških šancev na Vranjski gori, verigi brd, ki se vlečejo v zetski ravnici v smeri od Tusi k Skaderskemu jezeru, da s širiti svojo dolžnost napram Sortici, ki je bila na najvišjem vrhu Vranjske gore, zvanem Merčez, kadar izvrši svojo nalogo črnogorska artilerija, obstoječa iz nekoliko vrst topov, ki so operirali z Gošića, iz Goluhovaca, z Arbanške Glavice in s Slavova. Vsled odličnega delovanja črnogorske artilerije, ki je z uspehom obstreljevala omenjeno Gostico in učinila mnogo kvara turški vojski v šančah na Vranjski gori, obsipajoč je s šrapneli, je bilo vse pripravljeno, da pehota prične svoj posel. Toda takol se je ta uverila, takoj ko je zapustila že osvojen turško selo Mataguž, da ni primerno dalje jurišati po čisto goli ravnici na turške skal-

nate šance, nahajajoče se na kršnih višinah, visokih kakih sto metrov. Poskus tega juriša je veljal nekoliko mož iz mahalske čete doljno - zetskoga bataljona. Zato se je pomaknila pehota nazaj v Mataguž, kjer se je vršilo vojno posvetovanje poveljnikov, na katerem se je sklenilo, da se primakne črnogorska vojska ponoči do vznožja Vranjske gore in da se šele ob zori napravi juriš. Toda ta sklep se ni izvršil, ponoči ob polu dveh je dospel ukaz iz glavnega štaba, naj se zetska bataljona umakne nazaj v svoj tabor. Jurišanje se je preprečilo za to, ker se je opazilo, da je potrebno, da se s topovi razbije neke kule v Vladnih pred šanči na Vranjski gori, da ne bi iz njih streljali Turki na jurišajočo črnogorsko pehoto. To se je zgodilo 10. in 11. t. m. V noči 12. t. m. je došlo dovoljenje jurišati na Vranjsko goro po načrtu, ki so ga po prvem poskusu napravili poveljniki v Matagužu. V prvi bojni črti so bile štiri čete; ostale čete so imele biti rezerva in stopiti eventualno v drugo bojno linijo.

Vsaka izmed omenjenih čet, na čelu jim komandanti »kot ovsa mladci«, je vzela kot svoj cilj po eden glavni šanec. Ravni prostor do podnožja je prešla črnogorska vojska, ne da bi se je opazilo. Ali kmalu so jo potem zagledale turške prestražbe in pričele na njo streljati. Začela se je borba na celi črti in grmenje pušk je bilo oglušljivo. Črnogorci drve naprej, Črnogorci napadajo kot nevihta, zavzemajo šanec za šancom, skalo za skalo. Turki se bore neobičajno hrabro. A kmalu so prisiljeni, da se koncentrirajo v dveh najvišjih, najmočnejših šančah. Strašen je njih odpor! Toda kdo zdrži Črnogorce? Že vihra bela zastava v enem glavnih dveh šancev! Črnogorske puške obmolknijo. Komandant glavnega šanca pa zbeži z ostankom svoje vojske v Tuzi, kjer pade čez nekaj ur v črnogorske roke kot vojni ujetnik.

Cetam, ki so bile v prvi bojni črti, so sledile tudi druge črnogorske bataljone. Ko so dospeli vse na najvišji vrh Vranjske gore, kjer so se nahajali štirje turški topovi, je zaoril iz njih grl navdušen klic: »Živio kralj«.

Ko štejemo črnogorske žrtve, vidimo, da jih je stala Vranjska gora 18 mrtvih in 40 ranjenih. Turkov je padlo preko sto. Črnogorska vojska

LISTEK.

Sapho.

Slike iz pariškega življenja.

Francoski spisal Alphonse Daudet.

Prevel Oton Župančič.

(Dalje.)

»Jaz sem se vsemu temu smejal, in vključ temu mi je seglo v srce; posebno če pomislim, kako pobita je moja uboga Rosa, ki sem jo ostavil vso objokano . . . K sreči je bila Fani poleg nje . . .«

»Fani? . . .«

»Da; kako dolgo že je nisem videl . . . Danes popoldne je prišla, ravno sredi drame, in dobro dekletje je ostalo, da je tolažilo svojo prijateljico.«

Niti opazil ni, kakšen vtis so napravile njegove besede na Gaussina, in je pristavil: »Ali je torej konec? Ne živita več skupaj? . . . Ali se še spominjate najinega razgovora na enghienskem jezeru? Vi se vsaj okoristite z nauki, ki vam jih kdo da . . .« In v njegovem odobravanju je tičalo želo zavisti.

Gaussinu se je nabralo čelo v gube, bilo mu je zelo neprijetno misliti, da se je Fani vrnila k Rozi; a sam nase se je jezil radi te slabosti, saj navsezadnje in po vsem, kar se

je bilo zgodilo, tako ni imel pravice do tega bitja, ni bil odgovoren za njeno početje.

Pred neko hišo v rue de Beaune, zelo stari cesti nekdanjega aristokratskega Pariza, v katero sta pravkar zavila, se je de Potter ustavil. Tam je stanoval, pravzaprav samo na videz, zavoljo lepšega in zavoljo ljudi, kajti v resnici je preživel ves svoj čas na aveniji de Villiers ali pa v Englienu, in se je samo od časa do časa pokazal na svojem zakonskem domu, da ne bi bilo videti, kakor da so mu žena in otroci preveč zapuščeni.

Jean je hotel mahitati svojo pot, pri sebi je že premišljal, kako bi se poslovil, a oni je obdržal njegovo roko v svojih dolgih, trdih rokav, rokav pianista, in mu je rekel brez najmanjše zadrege, kakor človek, ki mu ni njegova lastna propalost več nič:

»Dajte, storite mi vendar uslugo . . . stopite z menoj. Danes bi moral dimirati s svojo ženo, a res ne morem pustiti svoje uboge Rose čisto same v njenem obupu . . . Vi mi boste pripravna pretveza, da lahko takoj odidem, in tako si prihranim dolgotrajno razkladanje.«

V glasbenikovi delavnici, v krasnem, a hladnem meščanskem stanovanju v drugem nadstropju je bilo pusto, kakor sploh po sobah, kjer nihče ne dela. Vse je bilo prečedno, vse brez nereda, brez one

vročice, ki izhaja od dela in se opriemlje vseh predmetov in pohištva. Niti ene knjige, niti enega lističa na mizi, kjer se je veličastno šopiril ogromen, izsušen bronast tintnik, ki se je svetil kakor v izlozbi; niti najmanjše partiture na starem, špinetu podobnem klavirju, ob katerem je bil spočet svoja prva dela. In radi doprsnika od belega marmorja, doprsnika mlade ženske z nežnimi potezami, z milim izrazom, ki je bil ves blede v padajočem mraku, je bil videti zastrti kamin brez ognja še hladnejši, in kakor da otožno ogleduje stene, okrašene s pozlačenimi venici, ki so bili ovešeni s trakovi, kolajnami, spominskimi sličicami — vse sama sitajna, nečimerna šara, ki jo je velikodušno ostavil svoji ženi, in za katero je ona skrbela kakor za nakit na grobu svoje sreče.

Komaj sta vstopila, so se odprla iznova vrata v delavnico in pokazala se je Gosipa de Potterjeva:

»Ali si ti, Gustav?«

Mislila je, da je sam in v vidni zadregi se je ustavila pred neznancom. Elegančna in lepa, opravljena z izbranim, razumnim okusom, se je zdela Gaussinu finejša nego njen doprsnik, sladki izraz je bil tu izpremenjen v pogumno, nervozno odločnost. V družbi so se mnenja o značaju te ženske križala. Nekateri so ji zamerili, da prenaša odkriti pizir svojega soproga, njegov obče znan divji zakon; drugi zopet so občudo-

vali njeno nemo udanost v usodo, in v splošnem mnenju je veljala za poljevo žensko, ki ljubi svoj mir nad vse, in ima za svoj vdovski stan dovolj nadomestila v milovanju lepega otroka in v veselju, da nosi ime velikega moža.

A dočim je glasbenik predstavljal svojega spremljevalca in jecjal iz trte izvitopravičilo, da bi se rešil dinea v rodbinskem krogu, je Jean lahko opazoval drhtenje na tem mladostnem ženskem obrazu in srepost tega pogleda, ki ni, potopljen v svojo bolečino ničesar več videl, ničesar več čutil, in bilo mu je jasno, da je pod to družabno korektno vnanostjo velika bolečina živa pokopana. Delala se je, kakor da sprejme opravičilo, ki je pač vedela, da je zlagano, in je samo mehko rekla:

»Reymond bo jokal, obljubila sem mu, da bomo večerjali poleg njegove postelje.«

»Kako mu je,« je prašal de Potter razmišljeno, nestrpno.

»Sedaj mu je že bolje, kašlja pa še vedno . . . Ali ga ne pojdeš pogledat?«

Zamomljaj je nekaj pod brke ter hodil po sobi, kakor da česa išče: »Sedaj ne utegnem . . . se mi zelo mudi . . . sestanek v klubu ob šestih . . .« Hotel se je izogniti temu, da bi ostal sam z njo.

Potem pa z bogom,« je rekla mlada žena, hipoma pomirjena, vse poteze zopet pravilne; bila je zopet

zaprta, kakor se sklone čista voda, ki jo je kamen prav do dna razburkal. Pozdravila je in izginila.

»Sedaj jo pa pobrišiva! . . .«

Olajšan je potegnil de Potter za seboj Gaussina, ki je gledal, kako je stopal pred njim po stopnicah ta nesrečni nasladnik, trd in korekten v svojem dolgem svrščniku po angleškem kroju, ki je bil tako razburjen, ko je nesel šopat kameleona svoje metrese, in je šel sedaj od doma, da ni svojega bolnega otroka niti objel in poljubil.

»Vsega tega, dragi moj,« je rekel glasbenik, kakor v odgovor mislim svojega prijatelja, »so krivisti, ki so me oženili. Res, lepo uslugo so mi napravili, meni in tej ubožici! . . . Kakšna blaznost, da so hoteli narediti iz mene zakonskega moža in očeta! . . . Bil sem Rosin ljubimec, njen ljubimec sem ostal in to ostanem, dokler ne pojde eden naju pod rušo . . . Strast, ki vas je o pravem trenutku podjarmila, ob kateri se dobro počutite — ali se je iznebite svoj živ dan? . . . In vi sami, postavim . . . Ali ste res za trdno pričani, če bi bila Fani hotela, da bi . . .« Poklical je prazen voz, ki se je peljal mimo, in stopil vanj.

»Saj res, Fani — ali že veste novico? . . . Flamant je pomiloščen, prišel je iz Mazasa . . . To je dosegel Déchelete, ki je vložil prošnjo zanj . . . Ubogi Déchelete! Še po smrti izkazuje dobroto.«

(Dalje prihodnjik.)

iz najbolj zlahtne kapljice se z ne-
navinim ravnanjem lahko naredi
gigijenskejša pijača! Da imajo uka-
zljivi priliko, se v umnem kletarstvu
meltito izučiti, priredi c. kr. vinar-
ski nadzornik B. Skalicky pri držav-
no vrzorni kleti v Novem mestu te-
m tekoče zime več trodnevni
etarskih tečajev. Kdor se misli ka-
rega teh tečajev udeležiti, zglaš-
aj se takoj pri c. kr. vinarskem nad-
zorniku v Novem mestu. Ker je šte-
lo udeležencev za vsak tečaj ome-
no, treba se je, komur je na stvari
ječe, čim prej zglašiti. Vsak, kdor
v tečaj sprejet, bo o tem potom
osebnega vabila vsaj en teden pred
četkom tečaja obveščen. — C. kr.
vinarsko nadzorstvo za Kranjsko v
Ljubljani.

— Izseljevanje v Parano v Bra-
nji se nikakor ne more priporočati,
er morajo novi naselbniki kar po
č mesecev čakati v tesnih in ne-
pravilnih provizoričnih barakah,
redno pridejo na vrsto, da se jim
prikažejo za nje določene naselbine.
aj rado se dogaja, da naselbniki ne
be posestev v Parani in da se mo-
jo zadovoljiti s kakim drugim ko-
mo zemlje v drugi državi.

nanašnji list obsega 8 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Valentin Kopitar.
tiskarna in tisk »Narodne tiskarne«.

Okrevajoči

uspešno podpirajo popolno zdravljenje z
rabo Scottove emulzije, ker jo celo oslab-
ljen želelec lahko sprejema in popolnoma
prebavi. Ako premislimo, da vedno ena-
komerna, izvrstna kakovost posameznih
sastavin Scottove emulzije daje posebno
rednost, je lahko razumeti, zakaj je nje
raba v času okrevanja za mlado in staro
tako koristna. Obenem je pa Scottova
emulzija tako slastna, da jo radi uživajo
odrasli in otroci.

Cena originalni steklenici 3 K 50 v. Dobiva se po
vseh lekarnah. Proti vstopilnosti 50 v. v plemenitih znam-
kah dobite od tvrde SCOTT & BOWNE, d. r. o. n.
na Dunaju VII. sklenjevala se na naš list enkratno
vstopilnost poiskanje od kake lekarni.

Serravallo

železnato Kina-vino
Higijenična razstava na Dunaju 1908: Državno
odlikovanje in častni diplom k zlati kolajni.

Povzroča voljo do jedi, okrepeča
živce, pobojša kri in je
rekonvalescentom
in melokrvnim
zelo priporočeno od zdrav-
niških avtoritet.
„Izborni okus.“
Večkrat odlikovano.
„Nad 7000 zdravniških spričeval.“
J. SERRAVALLO, t. in kr. dvorni dobavitelj
TRST-Barkovlje. 4484

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurzi dunajske borze 19. novembra 1912

Različni papirji.	Dunaj	Bratova
1. majeva renta	84.70	84.90
2. srebrena renta	87.95	88.15
3. avstr. krona renta	84.75	84.95
4. ogr.	84.65	84.85
5. kranjsko deželno posojilo	—	94.50
6. k. o. češke dež. banke	88.85	89.85

Sredke.	443—	455—
Šteke iz 1. 1880 1/2	614—	626—
„ 1904	267—	299—
„ ilaske	270—	282—
„ zemejske 1. izdaje	243—	255—
„ II.	236.25	248.25
„ ogrske hipotekne	474—	486—
„ dun. komunalne	476—	488—
„ avstr. kreditne	66—	72—
„ ljubljanske	50.50	56.50
„ avstr. rdeč. križa	30.50	36.50
„ ogr.	27.50	31.50
„ bazilika	211.25	214.25
„ turške	—	—

Valute.	11.43	11.47
Čekini	117.90	118.20
Franki	95.95	96.10
Šteli	94.80	95.10
Libli.	253.65	254.65

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 19. novembra 1912.

Termin.

Penica za april 1913	za 50 kg 12.06
za april 1913	za 50 kg 10.60
za april 1913	za 50 kg 10.97
za april 1913	za 50 kg 10.97
za april 1913	za 50 kg 10.97

za 50 kg 7.97

Meteorološko poročilo.

Vilma od marjem 2002 Gradnji stališ 700 m

Nov.	Čas opazovanja	Slanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
17.	2. pop.	740.2	2.3	sl. svzh.	oblačno.
„ 9. zv.	741.2	1.2	„	„	„
18.	7. zj.	739.6	1.0	sl. svzh.	megla

18.	2. pop.	737.7	2.2	sl. svzh.	oblačno
„ 9. zv.	736.6	1.6	„	„	„
19.	7. zj.	735.5	1.0	sl. svzh.	megla

Srednja predvčerašnja temperatura 1.4°
norm. 3.2° in včerašnja 1.6°, norm. 3.0°.
Padavina v 24 urah 0.7 mm in 0.0 mm

Inteligentna brez lastne krivde ločena,
26letna dama iz odlične
rodbe, lične, vitke postave,
700.000 mark razpolagajočega premoženja,
išče plemenito mislečega dobro situiranega
moža. — Dostojne direktne ponudbe pod
„Heimat“ Gelsenkirchen, Hauptpostlagernd.
Anonce se odklanjajo. Stroga tajnost. 4167

Pitana perutnina! Meso!

Košarica s 5 kg z vsebino: debela gos ali
3—4 race, kapune ali kure za juho, nežno,
tolsto, sveže klano in skubljeno ali sveže
zadnje volovsko in telečje meso, vse franko
po povzetju na vse strani K 670. Sveže
presno maslo iz kraljevega mleka, zaboječek s
5 kg franko K 10.50. 4090

M. I. Schwarz, Buczacz.

E 518/12-34

Dražbeni oklic.

Dne 21. decembra 1912 ob pol 10 dopoldne

bo pri zdolaj označenem sodišču soba št. 8

dražba zemljišč

a) vlož. št. 1048 in b) vlož. št. 1082 kranjske deželne deske, obstoječih iz
grajčine Zalog (Breitenau) z obsežnimi gozdovi, njivami, vrtovi in travniki,
lastnim vodovodom, lastnim lovom in pravico ribištva ter c) pritlikline, obsto-
ječe iz konj in gospodarskega orodja.

Zemljišča, ki se imajo zdražiti, so cenjena ad a) na 40324 K 84 v,
ad b) na 215127 K 84 v in c) pritlikline na 9882 K. Najmanjši ponudek znaša
ad a) 26884 K, ad b) 143.419 K, ad c) 4941 K, skupaj 175.244 K ter se pod
tem zneskom ne prodaja.

Dražbeni pogoji in na zemljišča se nanašajoče listine kupci lahko ogle-
dajo pri zdolaj označenem sodišču v sobi št. 5 med uradnimi urami.

C. kr. okrajno sodišče Novo mesto oddelek II.,
dne 13. novembra 1912.

Štev. 5959/12.

Oglas natečaja.

Na temelju sklepa občinskega zastopstva od 7. novembra 1912 razpi-
suje se sledeč natečaj na mesto:

občinskega redarstvenega poverjenika

(policijskega komisarja), ki ima plačo X. činovnega razreda s pravico pomak-
nitve do incl. VIII. razreda.

Od prošila se zahteva:
a) avstrijsko državljanstvo,
b) starost ne izpod 24. a ne preko 40 let,
c) znanje hrvaškega, nemškega in italijanskega jezika,
d) zdravniško spričevalo o zdravi telesni konstituciji,
e) dokaz, da je najmanj skozi 5 let služboval kot uradnik v redarstveni
službi, ali da je služboval, odnosno da služi kot orožniški častnik.

Prednost se da onemu, ki zna še kak drug jezik.

Pravilno kolkovane prošnje naj se vpošlje na podpisano glavarstvo do

20. decembra 1912.

Glavarstvo občine Volosko-Opatija,

dne 14. novembra 1912.

Načelnik: Dr. Stanger I. r.

Sredke! na mesečne obroke s takojšno igralno pravico Sredke!

Skupine št.	Vrsta srečk	Mesečni obrok	Zrebanje se vrši:	Glavni in večji vsakoletni dobitki
1	1 srečka peštanske bazilike 1 srečka srbska državna iz 1. 1888 1 srečka Dobrega srca	K 375	15/1, 1/3, 14/5, 15/5, 31/8, 14/9, 15/11	K 30.000— Fr 100.000— 20.000— 75.000— 20.000— 20.000— 20.000— itd.
2	1 srečka italijansk., rdečega križa 1 srečka peštanske bazilike 1 srečka srbska državna iz 1. 1888 1 srečka Dobrega srca	K 550	15/1, 1/2, 1/3, 1/5, 14/5, 15/5, 1/8, 31/8, 14/9, 2/11, 15/11	K 30.000— Fr 100.000— Lir 30.000— 20.000— 75.000— 30.000— 20.000— 20.000— 15.000— 20.000— itd.
3	1 srečka avstrijskega rdečega križa 1 srečka ogrskega rdečega križa 1 srečka italijansk. rdečega križa 1 srečka 2/9-na srečka iz 1. 1881	K 11—	2/1, 15/1, 1/2, 1/3, 1/5, 1/7, 14/7, 1/8, 31/8, 2/11	K 60.000— Fr 65.000— Lir 30.000— 30.000— 65.000— 30.000— 30.000— 10.000— 15.000— 20.000— 10.000— 15.000— 20.000— itd.

Te in vse druge srečke v poljubnih kombinacijah proti posebni ponudbi po najnižjih cenah. — Posebno priporočljivo! Turško srečke
s šestkratnim zrebanjem in glavnimi dobitki 1.800.000 frankov vsako leto. Mesečni obrok samo K 475. — Srbske državne srečke iz leta
1888 s triletnim zrebanjem in glavnimi dobitki 195.000 frankov vsako leto. Mesečni obrok za 3 srečke samo 3 K. — Zahtevajte prospekt!
Prihodnja zrebanja: 1. decembra turških srečk, glavni dobitek 400.000 frankov — 2. januarja srečk avstr. rdečega križa, glavni dobitek
K 60.000 — 15. januarja 2/9-srbskih srečk, glavni dobitek 80.000 frankov — 15. januarja srbskih drž. srečk iz 1. 1888, glavni dobitek 100.000 fr.
S 1. januarja 1913 začne izhajati slovenske zrebalne liste!
4158

Zastopstvo Češke industrijske banke v Ljubljani.

„SLAVIJA“

„... vzajemno zavarovalna banka v Pragi.“
Rezervni fond K 53.758.288-24. — Izplačane odškodnine in kapitalije K 115.390.003-01.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vsakozni slovansko-narodno upravo.

Vsa posojila daje
čigar pisarne so v
lastni bančni hiši
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.

Miro Trost

nadučitelj

Anica Trost roj. Krastar

porečena.

Dolenja vas pri Ribnici 19. novembra 1912 Ljubljana.

(Brez vsakega posebnega obvestila.)

Razprodaja premoženja.

5 konj, vozov, krme, drv, butar, raznega polj-
skega orodja, konjske oprave, les za stavbe,
apno, kamenje, opeka, drogov, za hmelj, oprava
za prodajalno, specerijsko blago, sodi itd.
se vrši, dne 21. novembra 1912 ob 9. uri
na Dolenjski c., št. 53 (Ljubljana) pri J. Plankarju.

Cene ugodne proti takojšnjemu plačilu.

Posojilnica v Mariboru

(Narodni dom)

zviša s 1. prosincem 1913 obrestno mero

pri: hranilnih vlogah brez odpovedi od 4 1/4% na 4 1/2% —
hranilnih vlogah proti odpovedi od 4 1/2% na 4 3/4% —
posojilih na vknj. od 5 1/4% na 5 3/4% ter od 5 3/4% na 6% —
posojilih na menice od 6% na 6 1/2%.

Vloge v tekočem računu se obrestujejo od 1. novembra
t. l. naprej po 4 1/2% oziroma po dogovoru.

Rentni davek plačuje posojilnica sama.
Ravnateljstvo.

4170

4168

E 722/12 8

Dražbeni oklic.

Dne 10. decembra 1912. dopoldne ob 12.10. uri
bo pri spodaj oznamljeni sodnji v izbi št. 8.

dražba zemljišč

vl. št. 1. in 2 kat. obč. Prečna, obstoječih iz hiše št. 3 v Prečni iz hleva,
gospodarskih poslopj, svinjaka, 2 kozolcev, 6 travnikov, 4 gozdov, 7 njiv, 1
vinograda in 2 pašnikov.

Nepremičninama je določena vrednost 1) vl. št. 1 kat. obč. Prečna na
17000 K, 2) vl. št. 2 kat. obč. Prečna na 450 K.

Najmanjši ponudek znaša od 1) 11333 K od 2) 300 K.

Dražbeni pogoji in listine ki se tičejo nepremičnin smejo se pregleda-
ti tej sodnji, v izbi št. 5. med opravljenimi urami.

C. kr. okrajno sodišče Rudolfovo odd. II.

dne 19. oktobra 1912.

Dva pekova vajenca in blagajničarka-knjigovodkinjo

sprejme takoj pekarna

Jean Schrey, Gradišče, Ljubljana.

4166

2 dijaka

se sprejmeta takoj ali pozneje k
boljši rodb. na hrano in stanovanje

Glasovir na razpolago. — Dopisi pod
„2 dijaka“ na upravištvo »Sl. Nar.«

4171

